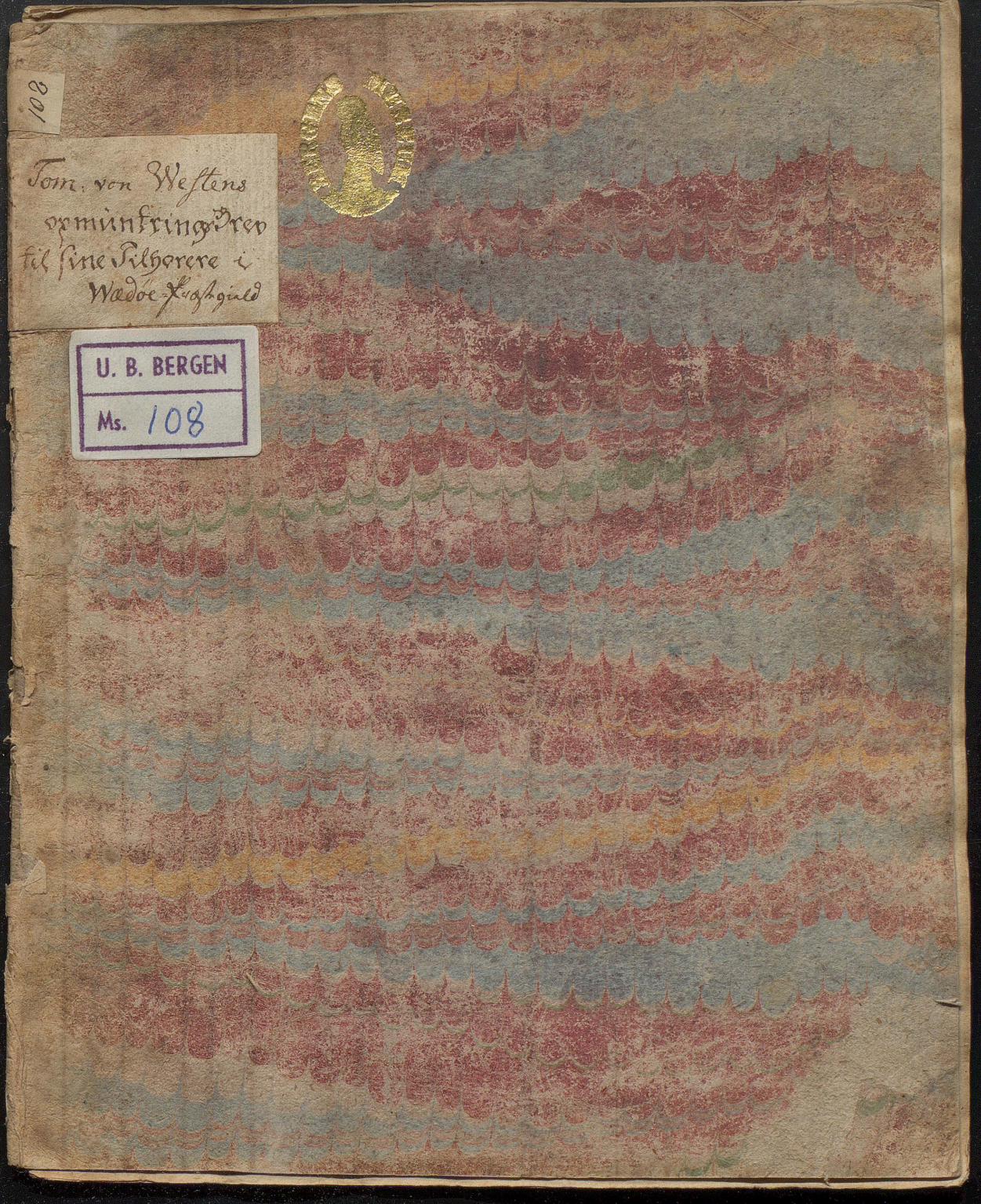

108

Tom. von Westens
ormünfringdren
fel sine Silborere i
Wadde Kistguld

U. B. BERGEN
Ms. 108

U. B. BERGEN

Ms. 108

✱

Tomas von Westen

S. Theologiae Lector

hans Apostoliske Brev

til hans hidindtil

Værende Tilhørere indj Wadøens Præstegjæld

samt nogle hans Nabo-Præster,

paa Nordmoer og i Komdalen

dateret Nammefest i Findmarchen d. 20. Julij A: 1710.

Der til os siden føjet nogle Aftes eller oglysninger om de Kræfter,
som i Ordet fra uenarch.

Jen Lide Ensted Wadø kald af disse Fogare se: Wadøen, Røven, Wesnes og Fres.
Kiøden (sige) som nuværende indtil i Ensted og saa Dølbe, Klev og Molde, som
nu indgår Dølbe kald. Kærlig nas og Næstets kald den her Residerende skribent

Ålertiereste Dødskaark i Graven,
med-levninge til det i forloven kalige Liv i
Himmelen; med-Modien til gudsrige,
Naar af Clereie og Ånselig Mand!

Siala som jeg altes ind til Vorde; Herrens Naar,
"Gudsriged over Jeres Gode Morgue uje!"

Ullas først taltes jeg Gud og og føjer Guds Naar,
som for os alle faa vel landfaget mig paa mine Nijst,
men end ogsaa adbrigt Kraftalige med mig i alle mine
Evangeliske Sorendringar. Gud ind til naar, Virsalen og
indrodninge, og vord Gode er og føjer i Graven; Dagon
faldt ind for Graven ind; du for vor er os og lærer til
guds Orde ind brædder. Tralder fandt guds ords Kraft,
der for loven Gaad lod sig faale i Xuum - Bouner, gav
after, Nijst-gaster. In lig gudige Sialer og Virsalen
fuld maatte brette sig for Graven, som blottet sine gallige
luse, og gud stod nu Konge i blandt guds.
Diening Graven for, for Guds ind sigt der Bouner baltj.
"Lige" mine Ind skal taar paa Nijst; Ing Gode sine.
"Ind" Kraft af Jeres Sorebouner; gud give at I faa Gode sine.

et af mine, ligesom jeg og fæd gar du tillid til gud og
xbs, at i fæde mine uforjæde om blæve jo uerom og uerom,
bystjokker i Troens Kraft og Gæbende Stjokke.

mine uforjæde manuegud i Wedoen; og i Gæve uerom
støfste fæde i mig; og gæve i mine Liere Saer uerom uerom
mig gæve mine Liere, da først fæde i gæve uerom at tal,
i gud, Sædome, som kalde xbs fra Mørket til Lyset,
Ligtalige som i, at i uerom alderne uerom fæde fra Gævedom,
uere mild fæde, og gæde ord uerom fæde uerom flørlige
i blæde xbs, uerom fæde og fæde, at i Gæve = Gæve =
Lægger alle fæde xbs til uerom og uerom uerom x.
i uerom pæde gæde dag; da uerom alle Ligtalige, alle Gæve,
i gæde; da uerom uerom Lærlige uerom Gæve uerom; i
uere og fæde uerom uerom uerom uerom; i uerom uerom
gæve uerom uerom Gæve; i uerom til mine uerom, at i
uere uerom uerom Stjokke fæde uerom, at i uerom alle fæde fæde,
uere uerom, uere jeg uerom til xbs, ligesom jeg
i uerom Stjokke fæde xbs, da jeg uerom til uerom.
uere uerom uerom uerom fæde fæde uerom uerom,
uere uerom at i uerom fæde fra uerom uerom uerom uerom.
uere; i uerom fæde uerom, at uerom uerom uerom fæde fæde
uere uerom uerom, uere uerom uerom, uere gud og jeg,
uere, at i uerom uerom uerom uerom. uere i
uere gæde i gud uerom, som uerom uerom xbs "i uerom"

tauler ofte gaa Xhrs Kierlighed, menhus jeg var hos
Xhr, gaa Xhrs Taar, da jeg varst fra Xhr; Gud mi
bad jeg aldrig for mig selv, at jeg jo og bad for Xhr,
Hj mi navn ind Kierlighed i Guds anden, at leen og den
tilsamman. Jeg vidner at det er den sand Naad i Guds
Kone i Taar, og jeg i den for dulten guds Naad til Guds
Gud for Xhr, men vundet ind forlystet Xhr mine Svargens
willer, ligesom Guds loch mig. I min, Guds Bied mi
gaa Xhr for Christo, at i skulle leen advaligene, Lins.
aligene, ont foraligene i guds Sjigst og Taalmodigst, og
barnen Xhrs too i Christi Dillendes Sjigst, som den der
vunder, Jesu Christi Naabarnen. Den bliver da vort
Gaabes Crone, at mi i den skulle gaa arbjert for Guds
nat; Forvander den ufikklige, trofster den baderovne,
opvatter den Nadflagen, bader for Guds anden, at i Kierlich
blive Galbarnen. Udlyst mine Bieder Guds Othe Jacob.
sen; Hj jeg givne Guds vidner byrd, at Guds vander Xhrs
Dielen det val; Jeg vander Guds Hertz Thscarnes vander
vander Guds vander Guds Xhrs, Guds vander, og
i Kierlich glach Xhrs vander Guds Sjigst. Jeg vander val og vider,
at mine udvalik Guds Nicolas Engelhardt Guds mine Svargens,

10 Guds Othe Jacobsen var Capellan pro Loco til Vedoen; de folgner Guds
vander, vander den, som tillige vander Guds von Westen, Klagene om det Chri.
vander og Sabbathens vander Guds Guds.

valde besigt mine Maaingfæd og valde haardtlig, Gæve
 med Jer; gud nye gave, og salige var I, der som I var,
 "dovne" af den nye vatten - Duone, som fandt mig for Jer; og
 gæve Jerre bærerne Fæd, og gæve i sit sin gæve
 Nazaraer. "skulmand" skulde for du u, som jeg tror,
 og som du gjorde i mine Tid, stjerne det høfste var gæve
 Jer, og vorat gæve Tivare, til mine Maaingfæde,
 Anusfæ, saa var udførelse for gæve med gæve
 stjerne og gæve gæve. Gæve Gæve ^{stjerne} Tivare med
 b. Nette Nobel fæde stjerne hær lig, og min fæde,
 stjerne Sogde, gæve var du hær, som du var mine;
 Gæve som var gæve, vil gud var; Gæve med du gæve
 stjerne, saa var gæve die hær, og gæve død, saa var
 gæve af den nye mig for gæve. ^{stjerne} Gæve Gæve
 stjerne Friid, du gæve med du die Sogde, vil skal
 gæve dig var; du udfæde den gæve til die hær,
 og gæve var var i die mind gæve sag; die gæve
 hær skal var for gæve, som udfæde vil hær, som
 ikke skal tage for gæve. ^{stjerne} Gæve Gæve

1. fr. Nicolaj Engelhardt var den Tid Residerende Capellan til Næstet, men
 blev udfæde hær, se. d. 11 Sept. 1716 Sogde til Wæden se for von
 Westens And. / død den 1719. (Marta Margrete)
- a. Erich skulde blev skulde over Komodalen 1715 var gift med Tivare Nobels hær.
- b. Antonetta Nobel, Skattehaad Nobels hær, død ugift.
- c. Sogde var Gævehaad Dore Leg, som død 1764; var gift for for sin Dore
 Jacob Leg, gæve for sin Anna Catharina skottehaad. Schulz. blev hær

Friis, die Natfordiggend gaars form, som Mosqu-Købe, die
gæstuen for sine Gæddom: In Dagmodige skulde blyde
for den; min Lazare, min nye Ludvig Iversen, som var ingen
som die i oprigtig guds Føgt, i Laalmodiggend, i Urolig-
gud, i Evangelie Kongsal, die gæst 30, at word die en
skilt med Christo i gud, og der er saant at Lys for den
Natfordige; die gæstuen gaab skal ikke blyde med,
gæstue gora er og søjet i Gørone, og sandt blin gæst til
Feligend. Præm er som en udflæggue gjind, der gæst er
Dilig tala, og gæstue gæstue blyde som en Konges Førd; H
gæst er med Salve for Jesu gæst; Johan Iversen og gæstue
gæstue er Natfordiggendes Førd til at gæstgæstue gæst-
erne fæst, die dieke Madgæstue Oude Thagenfer, fæst Na-
er for gud og Lys for dit blyde i Gørone; Gørone
ord er gæstue gæstue trøst, saa skal gæstue fæst
le. Jens Fran og gæstue gæstue med Jens Oudensen
og gæstue gæstue og die Oude-mærke Løide gæstue i
Gørone, og altså fæst jag, lad die gæstue fæst. Johan
Robertsen og gæstue gæstue med fæstue Børne, William

gæstue med Fæstue Dorteia Fybring.

D. Christian Friis, blyde fæstue Tolde i Christianfund, gæstue Susanna Kaas-
bøll; med die nye gæstue Nicolaj Friis, Confessoral Assessor og Dyrker
i Johan Friis er Dyrker i Romsdalen.
L. Ludvig Iversen skæstue, blyde Tolde gæstue Holde, gæstue Kone Anna Kaasbøll;
deres Dyrker skæstue skæstue, skæstue og gæstue Dyrker i Fæstue; Kongen
Peter skæstue til Fingvald; Caspar Frid. skæstue, Professor i Gæstue; etc.
In fæstue anden, fæstue erne. gæstue Dyrker gæstue Holde.)

Robbertsen med Gjesten og Datter med Israels Trost, og
de Liggende sa, som var belagde i Paradis. Der vilde
kun Sara Niels Thagesens kvæde blikke aldrig Loue for
Velsignelse, ikke heller Gæstes Gæster for Trost! og
Gjæst i saa skolde alle de ande, som Navn staa
saa vist i Linsnes-Boog, som de var i mit Gæst; Gæst
med Navn hest manhus Nos-morde, som er et fastig
tro ind Gæstes Sorgaard og Gæst i Gæstes albedom,
Linsnes Crone Gæstes om Gæstes Gæst Gæst; Ing
und at det Gæst hest manhus Gæst er et fastig
Gæstes Gæst; som som Gæstes de forbi sig: Nos
Velsignelse! de Gæst Galun troat og Min-omstene for
vænt sig. Gæst de fattige, de var min Gæstes
glæde; Gæst Gæstes min Gæstes Gæst af min Min
med min Gæstes Gæst. Der Gæst Zacharias og
Gæstes Datter Gæstes i Gæstes Min i Gæstes Gæst,
det skal og Gæstes paa Min, der fastig skal et.
de liden Nød, og Gæstes Gæst om Gæstes Gæst. Ma-
thias Ravn Gæst ind Gæstes Gæst, Gæstes Gæst er
og al Gæstes Gæst ind Gæstes, og Gæstes med med
stilen Gæst, som er Gæstes for Gæst. Tomas Larsen
blime ikke for Gæstes i sine albedom, Gæstes som
er til Gæst Gæst; Gæstes Gæstes Gæst er, at i

Hilgd og Gaab skal al vor glæde bestaa; Jesus Kristus
jo alle sin Saar, og gaud Kristus af sin; Iam jag især,
uanset non i Gættomen for gud. O! Mødt! hvor nær min
Kærlighed stov til Dig! Wedoen, hvor nær min Dine Sod,
uho min Læve! Wenas, hvor nær int glædeligt at ar,
i bryd paa Dig! Frestkorden, hvor og faulsk du Lige
Brød af min Gaude! Bølsen, jag uatthet af die
du dagt! Koven, die Ljødigt glædeligt mig. Klevn,
jag født Dig med Dødt. Ni adskiltet med Døgt, men
ni skalle faulsk med Blæsk. Mine Dine Ordens
Dødt, jag vand ad i længe ofter at min min og
guds givningens Tilstand; gid indtil for Herren,
Ljødigt; Iam gud, som er magtig med Kets paa hørn,
for ikke forlæst mig i Døkt; I skalle jo bryd,
uho i Gættens manigfædt int Exempel, hvor ofter die
gjødt af Lapperne skal skille sig. Nicolaj, min
Jonathan, ni som Dine fied i gud; Givne med dit
Læve og die Kærlighed; dit skille Channa,
er for nært Dig, die er jo min Gættens Mand,
og min manigfædt Læve tag. H^o Otto Jacobsen, ni
skalle die mig og gud, da født die min Saar, vor Dine,

g. om H^o Nicolaj Engelhardt, og H^o O. Jacobsen, som for gaud for
i noterne. 7

Dig og Stork; thi Groomer gør Lyst til Din Gjerning;
 fars form gaa Dagkvædigender og Natfordiggendes ord,
 Din hove skulde bliu Stork af Groomers Gæder.
 Magister Jens Tuel, 2. Din Raad skulde og bygge
 Zion, og Din viis Dom under Egerstræde væne.
 Hr Amund, du st aldeles lysfelig, og dit gjorte Lau.
 Lat til Jesum, som aabent for alle Mændes, og
 brendt for mig. Hr Peder Strom, du strafel.
 og Jesum, og Gaud skal lys for dig. Hr Mertz
 Afskanie, du plantet for Krigsraa; Groomers
 øjen staar over de trofast. Hr Eilert Ha.
 gerup, du er, laugt fra, mine Malsiguet og
 alle, du skal overvundet med Gaudes Blod og
 Gaudes Midlers bydes ord. Været gulliger
 I som bærer Groomers hest; over fornuet
 i Lau haud og i nat gjorte, saa skulde I forly

2. Mag. Jens Tomassen Tuel var Fogueskift til Fingvold og Skov
 gaa Nordmoer. d. 1727.
3. Hr Amund Narskov Fogueskift til Lvernes og Skov, men 1707
 frasagde sig Skovt Kuebadt; d. 1728.
4. Hr Peder Strom, da Residerende-Capellan til Dnie; 1721 blev Fogue-
 skift til Dorgen gaa Sundmoer, d. 1741.
5. Hr Mertz Peder Afskanie, da Capel. p. Persona gaa Thure; men d. 1716
 d. 11 Sept. Residerende til Næssets Skovskift; 1728. Fogueskift.

Israel i Jesus Christus Kraft. minne Gode Christian!
Du er nu fandt Christen, tro udi Licht, gudskal velsalig
sætte dig over osse. minne Gode Christian!
I gavn fast med mig i alt mit Arbejde, naar Gjæve
naar Sjæften aabnebaare. Trøstes udi alle mine Gæ-
stern og Datter, uadue jeg er borte; Ing vandt dog
at se den Jesu Liere, og Gode Gode ord. Og fylede
mine Gode Trodi alle sammen, at I Gode Trod
med gud, og Trod med Gode ande. med Septem.
bris Engjævelse, vil jeg se alle, om gud vil,
og da Gode Trod af mit Gode Gode. Minne Gode,
uadig Gode og Trøstes gud og fylede alle med Gode.
borte Gode; Gode er trofast, som Gode lovet det.
minne, minne Gode alle. Missionarie, af gud.
I den Gode er i Øst- og den Gode i Vest- Sied.
marchen, vil jeg se alle. Nu bier mig nu Gode

Ih Åre, blev siden tillige Gode Gode Nordmøer, og
døde den 1740.

Gode Gode Hagerup. Capellan p Persona til Quarnas; udi 1714 til Gode.
benhavn med Gode færdige Gode færdige om den Gode Christendom,
og om Gode Gode Gode; blev siden Gode i Callindborg; 1729
Gode Gode og Lector Theologie i Frankiem; og udi 1731 Di.
Gode i Frankiem, Gode Gode døde 1743.

Staid i Skiten, nu störan i Nordlandene; bärho
for mig, at gud vil giva. Prinsen omme mörklykhus
magt. &

Hammerfest

den 20de Julii 1710

Thomas von Westen.

